

huusarbejde indtil 3 Maaned. for den Lovværgede, der beligger den Enke, — som han er Lovværgede for. Derimod har man meent, at det vel egner sig til at belægges med en endog temmelig haard Straf, naar en Formynders forfører sin Myndling til Utugt; men vel at mærke kun under den Forudsætning, at han, som det hedder i Udkastets § 163, misbruger sin Stilling til at forføre sin Myndling. I Klasse hermed synes fremdeles, at burde stilles andre Tilfælde, hvor Personer, der ifølge deres Stilling ere særligt opfordrede til at værne om de unge Qvindes Dyd og Ære, der ere betroede til deres Varetægt og Omfarg, paa en lignende skammelig Maade misbruge den Myndighed eller Indflydelse, som en saadan Stilling giver dem, til en Forsørelse til Utugt. Som saadanne Forhold nævnes i § 163 Pleie- eller Fosterfaderens til Pleie- eller Fosterbarnet og Opdragerens eller Lærers til Eleven; jfr. den norske Straffelovs Kap. 18 § 17. Med Hensyn til det sidstnævnte Forhold, — hvorom Bestemmelsen træder istedetfor Id. Id. Juli 1745, der efter Omstændighederne foreskriver livsvarigt Fæstningsarbejde for den Student, der besvangrer et ham til Underviisning; anbefoet Fruentimmer, — skal man iøvrigt fremhæve, at der maa lægges særdeles Vægt paa det i § 163 beskrevne brugte Udtryk, at Fruentimmeret er „betroet“ Forføreren „til Underviisning og Opdragelse“. Det kan forsaavidt ikke til Straffebestemmelsens Anvendelse fordrés, at Eleven skal være optagen i den Paagjældendes Huus; og undergivet hans huuslige Magt — ligesaa lidt som dette fordrés med Hensyn til Forholdet imellem Formynder og Myndling eller mellem Fosterfader og Fosterbarn, hvilket sidste Forhold ei heller behøver at være konstitueret ved en juridisk Act, — eller at omvendt Opdrageren eller Læreren skal være optagen i den forførtes Familie. Bestemmelsens Anvendelse kan end ikke ubetinget ansees ubeløst derved, at den Paagjældende ikkun er Timelærer. Men en nødvendig Forudsætning er det derimod, at Fruentimmerets Udbannelse ei aandelig og moralsk Henseende kan siges at være ham betroet, og at forsaavidt et mere inderligt og et egentligt Tillidsforhold findes Sted. Bestemmelsen vil saaledes, t. Ex.

ikke kunne komme til Anvendelse paa blotte Dands-, Gymnastik-, Tegne- eller Musiklærere, men iøvrigt er det en Selsølg, at det i det enkelte Tilfælde maa afjøres af Domstolene (Nævningerne) efter et fornuftigt Skøn over samtlige factiske Omstændigheder, saavel om en Forsørelse kan siges at have fundet Sted, som om, hvorvidt Fruentimmeret var betroet den Paagjældende til Underviisning og Opdragelse. I det man med Hensyn til Straffen endnu skal bemærke, at den efter Forbrydelsens Charakter ingenstunde formettes at burde kunne blive ringere end Fængsel paa Bånd og Brød (altsaa ikke simpelt Fængsel) i mindst 2 Gange 5 Dage, staaer der i Henseende til Udkastets § 163 kun tilbage at erindre, at man i det heromhandlede Tilfælde, hvor Hensynet til det forførte Fruentimmers Ære og Dusseligheden af saavidt muligt at skaffe hende Opreisning er af saa stor Betydning, har fundet det rigtigt, i Righed med Bestemmelserne i de citerede ældre Love, jfr. den norske Straffelovs Kap. 18 § 17, at lade endog al Straf bortfalde, selv om Dom er falden, naar de Paagjældende ægte hinanden.

I Udkastets § 164 omtales en Forbrydelse, der vel forsaavidt er noget beslægtet med den nys omhandlede, som den forvæde Utugt ogsaa her qualificeres ved et Misbrug af den Magt og Indflydelse, som visse objective Forhold give den Skyldige over et Fruentimmer, til at bevæge hende til at tilfredsstille hans sandfælsige Lyst. Det kan neppe beskrives, at det bør ansees som en i høi Grad strafbar Handling, naar, som det hedder i § 164, en Bestyrer, Forstander eller Opsynsmand ved Fængsel, Straffeanstalt, Fattighuus, Opsøstringshuus, Helbredelsesanstalt eller anden saadan Indretning øver Utugt med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer, ligesom det vel tør forudsættes, at den overordnede Bestyrelse, naar ikke særlige Omstændigheder ere tilstede, vil finde sig opfordret til at fjerne den Embeds- eller Bestillingsmand, der misbruger sin Stilling paa den anførte, med den i den paagjældende Anstalt nødvendige Orden og Disciplin saa lidet forenelige Maade, uden at det dog turde være nødvendigt eller rigtigt udtrykkelig at udtale Noget herom i Straffeloven. Men paa den anden Side adskiller dette Forhold sig dog